

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Jeg vil gerne fastslå, at jeg ikke med mine udtalelser mener at have gjort nogen begrænsning i lægernes frie skøn. Vi har ikke i den gældende lovgivning noget fikseret døds-kriterium, og det, der er problemet, og det, der har været udgangspunktet for debatten i den sidste fase, er vel, om der skal tages et initiativ fra justitsministeriets side for at få et døds-kriterium fastlagt i snævre rammer i en lovbestemmelse eller i en administrativ bestemmelse. Intet andet land, måske bortset fra Finland, har et fikseret døds-kriterium. I Finland findes der en udtalelse fra sundhedsstyrelsen, som måske kan fortolkes som fastlæggelse administrativt af et døds-kriterium, men intet andet land har det, og jeg mener ikke, at vi bør tilstræbe at få et sådant bånd på det lægelige skøn, som en lovbestemmelse herom vil betyde.

Morten Lange: Når jeg sammenligner ministerens første svar med hans andet, og det skal jeg gøre omhyggeligt, når jeg får dem på tryk, er jeg ikke helt sikker på, at de er i overensstemmelse med hinanden, men jeg fortolkede det sidste svar således, at der var ikke noget fastlagt kodificeret døds-kriterium, som man kom i konflikt med, hvis man udøvede et frit lægeligt skøn, som baseredes på hjernedøds-kriteriet.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Som medlem af en parlamentarisk ansvarlig regering har jeg vel lov til, når jeg skal ytre mig om en ting som den, der her er tale om, at støtte mig til de udtalelser, som folketinget har produceret om spørgsmålet, og så vil jeg gerne henvise til, hvad der står i den betænkning, som blev afgivet af et folketingsudvalg den 1. juni 1967. Det var om den da gennemførte transplantationslov. Det hedder her:

„Udvalget har i særlig grad haft sin opmærksomhed henvendt på, at en patients liv aldrig vil kunne afkortes af hensyn til en anden patients transplantationsbehov, ...“

Hvis der er nogen uklarhed i hr. Morten Langes opfattelse af de to udtalelser, jeg tidligere har fremsat her, må jeg altså henvise hertil som det, der giver udtryk for det, der i øjeblikket, indtil noget andet besluttet af folketinget, er ledestjernen for ministeriets praksis.

Ellen Strange Petersen: Jeg vil gerne i modsætning til hr. Morten Lange udtale, at jeg mener, at sundhedsstyrelsen har handlet rigtigt ved ikke at anbefale en ændring af døds-kriteriet, og jeg mener, at det er rigtigt af justitsministeren at afvise forslaget om det. Der er så mange uafklarede ting i denne sag, at det ikke kan være rimeligt, at man skulle indføre et særligt hjernedøds-kriterium på enkelte sygehuse, nemlig dér, hvor man foretager transplantationerne, mens man skulle bevare det hidtidige døds-kriterium på alle andre sygehuse.

Jeg vil gerne bede ministeren om at bekræfte, at der i virkeligheden er tale om, at man skal godkende to ting, hvis man skal ændre forholdene.

Jeg bed mærke i, at justitsministeren understregede, at der ikke var noget land i verden — jeg forstod det på den måde — hvor et parlament havde godtaget et hjernedøds-kriterium. At det er sket enkelte steder, ved vi fra de steder, hvor der er foretaget hjertetransplantationer, dér må man jo nødvendigvis bruge et andet døds-kriterium end det, der anvendes her i landet, men der er ikke i noget land ved lov af et parlament vedtaget nogen ændring, og det synes jeg er vigtigt at få slået fast.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Jeg kan bekræfte fru Ellen Strange Petersens opfattelse, at der ikke findes noget land, hvor det ved lov er fastsat, hvad der skal være døds-kriteriet, og heller ikke noget land, hvor man ved lov har fastsat hjernedøds-kriteriet. Danmark har heller ikke ved lov noget døds-kriterium.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Kristine Heltberg* til socialministeren:

„Hyad agter ministeren at gøre for at sikre undervisningen af læseretardedede børn på Sjælland i tiden, indtil ordblindeforsorger finder sin nye placering?“

(Spm. nr. 23).

Skriftlig begrundelse.

Det akutte behov for specialundervisning af de stærkt læseretardedede børn på Sjælland opgives i øjeblikket til at være ca. 200 pladser. Det nuværende institut i Gentofte kommune har kun plads til højst 100